

Kedves ballagó diáktársak!

Nagy megtiszteltetés nekem, hogy én búcsúztatlak benneteket a lovassys diákok nevében. Elérkezett az a nap, amit már régóta emlegettetek, de sosem gondoltatok bele, hogy egyszer valóban eljön. Sokan úgy élik meg a ballagást, mint egy korszak lezárását, és sajnálják, hogy kiszakadnak ebből az összetartó közösségből. Míg mások számára a mai nap egy új időszak nyitánya: a várva várt szabadság és önállóság kezdete.

Összeszámoltam, és megközelítőleg 875 napot töltöttetek az iskola falai között, elméletileg... Csakhogy lovassys életek korántsem merült ki a délelőtti tanórákban.

Számba venni is nehéz, mennyi program, rendezvény és délutáni elfoglaltság tette színesebbé korántsem szokványos középiskolai éveiteket. Öt évig voltatok ennek a szoros közösségnek része, és nem csak részt vettetek a programokon, hanem formáltátok is iskolánk arculatát. Kedves D-sek, nektek köszönhetjük, hogy elláttátok az iskolát lovassys pulcsival, amit, azóta szinte csapatmezként visel az iskola apraja nagyja, legyen szó egy szokványos hétköznapról, vagy Helikon díjátadóról. Az utóbbi pár évben sokat dobott a csipetke hangulatán az infó c közép a maga sajátos scenáriójával és drapériájával, amivel megújítottátok a szurkolást és magasabb szintre emeltétek az elsősavató hangulatát. Sokat tanultunk a B-sektől, akik A zarándok útját megelevenítve meséltek nekünk szabadságról, életről, szerelemről. Mindeközben a matekosok futószalagon szállították az országos versenyeredményeket, és öt éven át ők diktálták az iramot a legjobb tanulmányi átlaggal.

A ti csipetkétek óta közel öt év telt el, és a szalagavatón bebizonyítottátok, hogy ez alatt az idő alatt igenis meg lehet tanulni táncolni, amit a Lovassy bálós nyitótáncokkal koronáztatok meg. De nem csak az utolsó év feladataira koncentráltatok, hanem folyamatosan kiemelkedőt nyújtottatok sportban is: fociban, röplabdában, kosárban, sőt, még gyógytesiben is, hiszen, ha jól tudom, ti voltatok a GYT órák hősei. Mindezek mellett nektek köszönhetően ismeri az egész iskola az Etil alakulat nevét, vagyis az iskola történetének legeredményesebb éjszakai röpi csapatát, melynek női tagjai nem csak az iskolai megmérettetésen, de az Országos Amatőr Röplabda Bajnokságon is eredményesen szerepeltek.

Az elmúlt két évben annyi pártot szerveztetek, hogy diáknapra választásokon komoly küzdelem alakult ki a választók kegyeiért, melynek legfőbb eszköze a szó szerinti lekenyerezés volt. Nimbusz 2000, Háromfarkú Kutypárt, Paddy Murphy és a kimondhatatlan nevű Hot Couture: köszönjük nektek a felejthetetlen pártnapokat, és azt a néhány ígért programot, amit sikerült megvalósítani az évek során!

Mindemellett az iskola követelményeit is teljesítenetek kellett; 5 éven keresztül gyűjtögettétek magatoknak azt a tudást, amiről néhány napon belül számot kell adnotok. Jól ismerve a számonkérésre való felkészülés módszereit, az elkövetkező hétvégén biztosan lázasan kutattok majd hiányzó jegyzetek, megoldó képletek, rendhagyó igealakok, verselemzések után.

A mai nappal lezárult gimnazista életetek, így ránk hárul mindazon feladat, melyet eddig nektek kellett ellátnotok: pl: hosszas semmittevés után panaszkodni a sok tanulni való miatt, folyamatosan azt mondogatni, hogy milyen nehéz a végzős élet. Persze! Táncpróbák, szalagavató műsor, bálozás, kirándulás, szerenád, tablófotózás, fesztiválok és még sorolhatnám.

A búcsúztató 11-es évfolyam és az iskola minden tagja névben kívánom, hogy ugyanilyen sikerekkel és ugyanilyen jókedvvel teljenek el egyetemista éveitek is, hogy öt év múlva új élményekkel térjete vissza ide, Veszprém szívébe, de immáron öregdiákként. Ám legyetek bárhol is, soha ne feledjétek az itt eltöltött szép diákéveket, az itt kötődött barátságokat, az ide fűződő emlékeket.

Búcsúzóul Hérakleitosz szavait idézném nektek:

„Minden nap megszűnik valami, amiért az ember szomorkodik,
De minden nap születik valami új, amiért érdemes élni és küzdeni”